

Πρωτ. 985
Αριθμ.
Διεκπ. 537/9-9-2010

13 Σεπτεμβρίου 2010

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 49^H

Πρὸς
Τὰ παιδιά τῶν Λυκείων τῶν Μεσογαίῶν & τῆς Λαυρεωτικῆς

ΘΕΜΑ: «Έναρξη σχολικοῦ ἔτους 2010-2011»

Ἀγαπητά μας παιδιά,

Σᾶς εὐχομαι ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ με πρόοδο στὸν ἀγῶνα τῆς μόρφωσής σας καὶ ὁμορφες ἐμπειρίες σχολικῆς ζωῆς!

Μόλις πρὶν ἀπὸ λίγο ὀλοκληρώθηκε ὁ ἀγιασμός. Ἦλθε ὁ ἱερέας, ἰδιόμορφα ντυμένος, διάβασε μερικὰ λόγια πὸν λίγοι τὰ κατάλαβαν, ἔκανε κάποιες κινήσεις στοὺς περισσότερους ἀκατανόητες καὶ τέλειωσε. Ὅλο αὐτὸ μοιάζει με κατάλοιπο ἄλλων παλαιότερων ἐποχῶν. Οἱ πολιτικοὶ μας δὲν τὸ πιστεύουν, ἀλλὰ διστάζουν νὰ τὸ καταργήσουν. Ἐσᾶς δὲν σᾶς ἐνδιαφέρει, γιατί σὲ λίγο θὰ τελειώσει καὶ μετὰ τοῦ χρόνου πάλι. Κάποιες Ἀνεξάρτητες Ἀρχές ἀντιδροῦν, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν ἄκαρπα. Κανείς δὲν τὸ καταλαβαίνει ὅπως γίνεται. Οὔτε καὶ ἡ Ἐκκλησία. Ἀπλᾶ, αὐτὴ τὸ δέχεται ὡς κεκτημένο δικαίωμά της πὸν δὲν θὰ ἤθελε νὰ τὸ χάσει. Δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ συντηροῦμε -στὴν οὐσία νὰ ἐξευτελίζουμε- κάτι ἱερό, πὸν ὁμως εἴτε δὲν καταλαβαίνουμε εἴτε δὲν θέλουμε εἴτε δὲν σεβόμαστε. Σκέφθηκα λοιπόν, ἔτσι πὸν καταντήσαμε τὸν ἀγιασμό, φέτος νὰ μὴν τὸν κάνουμε. Νὰ πῶ στοὺς Ἱερεῖς νὰ καθήσουν στοὺς Ναοὺς καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ προσευχηθοῦν γιὰ σᾶς. Ἴσως ἔτσι ὁ Θεὸς νὰ τοὺς ἀκουγε περισσότερο. Ὑποχώρησα, πρῶτον γιατί κάποιον δὲν εἶναι ἔτοιμοι νὰ τὸ δεχθοῦν καὶ δὲν θέλπω ὡς Ἐπίσκοπος νὰ τοὺς λυπήσω, καὶ δεύτερον γιατί πρὶν τὸ κάνω ἔπρεπε νὰ σᾶς εἰδοποιήσω.

Αὐτοὶ ὁμως πὸν ἔβαλαν αὐτοὺς τοὺς ἀγιασμοὺς στὴ ζωὴ μας τὸ πίστευαν. Πίστευαν ὅτι μαζί με τὴν ἀνθρώπινη προσπάθεια χρειάζεται καὶ ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Πίστευαν στὸν Θεό. Εἶχαν σχέση ζωντανὴ μαζί Του. Τὸν ἤθελαν στὴ ζωὴ τους ὡς ὅ,τι πολυτιμότερο ὑπάρχει. Ἦθελαν ὅλα νὰ τὰ ἀρχίζουν με τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ἄν εἶναι ἔτσι, φυσικὰ νὰ γίνεται ὁ ἀγιασμός. Θὰ εἶναι ἡ πιὸ σημαντικὴ σι-

γμή τῆς χρονιᾶς.

Σήμερα ὅμως Τὸν ξεχάσαμε τὸν Θεὸ καὶ ἀπλᾶ Τὸν διατηροῦμε γιὰ νὰ Τὸν ἀμφισβητοῦμε, νὰ Τὸν εἰρωνευόμαστε ἢ δυστυχῶς καὶ νὰ Τὸν βρίζουμε. Καὶ νὰ ποῦ φτάσαμε! Νὰ μὴν θέλουμε οὔτε τὰ σύμβολά Του. Καὶ νὰ ποῦ καταντήσαμε! Χωρὶς Αὐτόν, ἡ ζωὴ μας νὰ χαρακτηρίζεται ἀπὸ κρίση, ἀδιέξοδα, σύγχυση, αὐτοκαταστροφικότητα, βία καὶ παραλογισμό.

Στὸ σχολεῖο ποὺ ἔρχεστε μπορεῖ νὰ γεμίσουν τὰ κεφάλια σας μὲ πληροφορίες ποὺ οἱ περισσότερες νὰ μὴν χρειάζονται· μὲ γλῶσσες ποὺ δὲν εἶναι δικές μας· μὲ ἱστορία ποὺ δὲν εἶναι ἀληθινή· μὲ θρησκευτικὰ ποὺ δὲν πείθουν. Νὰ σᾶς δώσουν βαθμοὺς χωρὶς ἀντίκρουσμα. Αὐτὸ ὅμως ποὺ τελικὰ χρειάζεστε εἶναι ἀξίες γιὰ νὰ πλημμυρίσουν τὴν καρδιά σας. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τὸ δίνει ἡ ἐποχὴ.

Ἡ κατάσταση στὸν τόπο μας εἶναι σὲ ἀδιέξοδο. Κάτι πρέπει νὰ γίνῃ ἄμεσα. Καὶ ἡ ἀλλαγὴ πρέπει νὰ ἀρχίσει ἀπὸ τὸ σχολεῖο. Ἄς ξεσηκωθοῦμε ὅλοι. Δάσκαλοι, γονεῖς καὶ παιδιὰ ἀρνηθεῖτε τὸ ψέμμα καὶ πολεμήστε το σὰν τὸν μεγαλύτερο ἐχθρό. Χτυπήστε τὴ μετριότητα, τὸν συμβιβασμὸ καὶ τὴ μιζέρια σὰν τὴν χειρότερη ἀρρώστια. Μᾶς κοροϊδεύει τὸ σύστημα, ποὺ αὐτὸ ὑπαίτιο γιὰ ὅλα, μᾶς ὀδηγεῖ σὲ ὑπαρκτικὸ ἐκφυλισμὸ. Διεκδικήστε τὴν πνευματικὴ ἐλευθερία σας μὲ ὅποιο κόστος. Ξαναφέрте τὴν ἱστορία καὶ παράδοσή μας, τὴ γλῶσσα καὶ τὰ ἥθη μας στὴ ζωὴ σας. Ἀγωνιστεῖτε γιὰ κοινωνία μὲ εἰλικρίνεια, ἥρωισμό, καθαρότητα καὶ ἐξυπνάδα. Ἀπαιτήστε πολιτικούς ποὺ νὰ ἀγαποῦν τὸν τόπο περισσότερο ἀπὸ τὰ στενὰ μυαλὰ καὶ συμφέροντά τους, ποὺ νὰ σέβονται τὴν ἱστορία περισσότερο ἀπὸ ὅσο προσδοκοῦν τὴν ψῆφο, ποὺ νὰ πονοῦν γιὰ τὸ κατάντημά μας περισσότερο ἀπ' ὅσο ὑποτάσσονται στὶς ξένες σκοπιμότητες. Ἀξιώστε Ἐκκλησία ὄχι μὲ ἀδικαιολόγητους συντηρητισμούς, νεκροὺς συμβολισμούς καὶ πομπώδεις τελετουργίες, ὄχι Νομικὸ Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου μὲ δικαιώματα, παρουσίες καὶ διεκδικήσεις, ἀλλὰ Ἐκκλησία μὲ πονεμένο προφητικὸ λόγο, μὲ αὐθεντικὴ πίστη, μὲ θυσιαστικὴ μαρτυρία καὶ ἅγια ζωὴ· Ἐκκλησία ποὺ νὰ ἐμπνέει καὶ νὰ ἔχει πρόταση ζωῆς. Τότε θὰ βρεῖτε τὸν Θεὸ ὀλοζώντανο μέσα σας. Τότε ὁ ἁγιασμὸς δὲν θὰ ἐπιβάλλεται μὲ ἐγκύκλιο τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, ἀλλὰ θὰ ἀποτελεῖ δικό σας αἶτημα. Τότε τὸ σχολεῖο θὰ ξαναγίνει ἡ ἐλπίδα τῆς ἐθνικῆς καὶ πνευματικῆς ἐπιβίωσής μας. Τότε ἡ νέα χρονιά θὰ εἶναι ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ. Σᾶς τὸ εὐχομαί μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά.

Ὁ Θεὸς μαζί σας, ἀγαπητά μας παιδιά.

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς καὶ ὅλη μου τὴν ἀγάπη,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ